

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 23, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 3 rals, G. Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 16 rals.

LO ROSARI DE L' AURORA.

IREULOS: los que duhen gech ó livita se la treúhen; los que portan boina la tiran á terra de una revolada; los que vesteixen sotana se l' arremangan, y 'ls uns y 'ls altres se cargolan la camisa brassos amunt, clouhen lo puny, tiran una cama endarrera, y 's preparan á parar las trompadas y á repartirne.

La batassa ha comensat: las bocas espeternegan, las dents cruixeixen, los ulls s' encenen; lo suhor los rodola cara avall, y mentres los uns treuhen sauch pèls nassos, los altres escupan veri pèls llabis.

Son los neos, son los pelegrins que volian anarse 'n á Roma pera donar una mostra dels seus sentiments religiosos: seglars y eclesiástichs, ex-cabecillas y ex-hojalateros: los que han derramat la sanch per la santa causa y 'ls que no han derramat més que saliva, mentres vá durar la guerra.

Motiu de la baralla: 'l Papa. Tots volen monopolisar-lo, tots volen explotar lo titol de preferits de l' Iglesia, tots se l' estiman... ¡Oh sí! Y de tant que l' estiman l' apunyegan.

¡Quin exemple!

Vosaltres, ánimas cándidas, las qu' en las tribulacions de aquesta vida miserable vos internéu en las iglesias buscant los consols de la santa religió; vosaltres, esperits apocats que acotéu la vista al veure de lluny un topo negre que vá prenent la forma de un capellá; vosaltres, mansas ovelles del remat de la santa mare Iglesia, anéu, fiquéuvos á la santa gabia, ahont se barallan las fieras, anéu á besar mans eclesiásticas y católicas y potser trobaréu úrpias que se 'us ne durán mitja galta.

Los moltos se tornan llops: la llana 's vá tornant pèl, y pèl d' aquell que s' estarrufa.

¡Caritat cristiana! sí, prou: si s' alegran de haverse batejat es no més que pèl gust de poderse rompre la crisma.

¡Obras de misericordia!.. Fiquéulos lo dit á la boca. ¡Manaments de la ley de Déu! S' enclouhen en dos: amar al Papa sobre todas las cosas, y reventar al pròxim de una cossa al ventrell.

L' espectacle es edificant. Llegeixin la premsa mestissa y la premsa carlista. Allá hi veurán pastorals de bisbes que semblan llampechs, oracions de fiels católichs que semblan malediccions, articles de redactors amants de l' iglesia que semblan carros d' escombrarias.

No hi ha dos bisbes que afinin.

Tots son representants de una mateixa religió, y no obstant tots fan diferent sonada: los uns no comprenen la religió sense 'l carlisme, y fins á Jesucrist l' hi posarian boyna. Los altres sostenen que la religió y la politica són dos cosas que no tenen res que veure l' una ab l' altra, sense recordarse, mentres paheixen lo sou dels governs lliberals, que 'l Syllabus, condemna tots los progressos de la politica.

Hi ha suscriptor de la Fé que demana á Sant Joseph l' extermini de tots los lectors del Siglo futuro: y suscriptor del Siglo futuro que demana al mateix Sant l' extermini dels suscriptors de la Fé.

Y entre-mitj de tot aixó, San Joseph, qu' es un sant de molta paciència, 's troba en un verdader compromís y no sab de quin cantó girarse.

¡Ah! Si jo fos al seu puesto donaria gust als uns y als altres, y com á bon fuster, los clavaria de cap al banch y cop de garlopa que té crió.

Ho confesso ab tota sinceritat: per primera vegada aquesta farama la 'm dona gust.

Que s' abrahonin, que s' apuyenguin, que 's caixa-lejin, que s' encanyin, que 's trinixin. ¿Y qué? ¿Haurém perdut gran cosa per ventura?

Més val aixó, que no pas que se 'n vajan á la montanya ab lo trabuch al coll.

Després de tot, compleixen lo seu programa: no trobant lo cami de Roma encare que desmentint aquell refrán de que per totes parts s' hi vá, podrá succehir que 'ls pelegrins no arribin al Vaticano.

Pero lo qu' es al Papa, desd' are ja l' hi fan veure 'l pelegrí.

P. K.

PER CARNAVAL.

SENTINT lo barullo que las máscaras y 'ls mascarons mouhen pé 'ls carrers, la Industria y 'l Comers,—dos infelissos mortals que s' han tingut de reduhir en un petit pis per lo mal que 'ls van las cosas,—s' aixeribeixen una miqueta y, casi insensiblement, s' acostan á la finestra.

—Mira, mira, diu lo Comers, ¡si n' arman de taral-lá! ¿Anémhi nosaltres també?

—¿Ahont? murmura l' Industria, després de llensar un majestuós badall.

—¿Ahont? A fer broma, á esbrincar, á celebrar lo Carnaval... Sembla que dormis. Vaja, decideixte. ¿Hi aném ó no?

—¿Vols que 't digui la veritat? Si sapigués ahont anar diria sí; pero aixó de sortir de casa com un moro d' aquests dels calsetots, sense nort ni guia, francament, no 'm fa gracia.

—¡Calla! Una idea. ¿Sabs ahont podríam anar? A esbalotar al ministre d' Hisenda.

—¡Magnífich! Tocala: tens un cap endiablát. Y ¿de qué 'ns disfressarém?

—¡Ah! Aquí serán los apuros. Jo no estich per gastos;

tú no tens un quarto. ¡A no ser que 'ns disfressessim d' Adam y Eval...

—Si, traje barato y senzill; pero no fa per la estació.

—Podém fer una altra cosa. Anémhi ab aquest mateix vestit.

—¿Vols dir? ¿ab careta?

—No, no: aixis mateix y sense careta. ¿Qué 't pensas que 'l ministre 'ns coneixerá? ¡Cá, barret! Jo, si no fos que 't veig cada dia, ni ménos te coneixería, y tú m' has dit moltes vegadas que ja no tinch cara ni ulls, que semblo un altre y que cada moment que passo perdo una unsa de greix y mitja de carn.

—Si, es veritat: donchs bè, ¿qué fem?

—Tocar lo dos y cap á veure en Camacho.

Lo Comers dona 'l bras á la Industria, y la atrofinada parella, carregada de pellingos y mals pensaments, se 'n va entrabancantse per tot arréu á esbalotar al ministre.

Arriban á la porta. ¡Pam, pam, pam!

—¿Qué no hi es lo senyor pela-contribuyents?

—¿Qui vol dir? murmura un criat, que ab la panxa demostra que viu á casa un ministre d' Hisenda.

—Lo senyor Camacho.

—Es allí dins qu' esta acabant d' arreglar las tarifas. Entrin.

Efectivament; los dos bromistas s' introduheixen en lo despaig del Ministre, al temps que aquest encen un cigarro d' aquells que al estanch no 'n venen.

CAMACHO.—(Parlant en veu baixa). ¡Vaya un parell d' aligots! Ja 'm deuen venir á demanar algun empleo.

Lo COMERS.—¡Holat! ¿Qué fas aquí?

CAMACHO.—(Entre dents). ¡Y 'm tuteja! ¡Ah! Ja ho entench. Son dos mascarons. (Alt). ¿Qué vols que fassi? Apunto la roba de la bugadera. Vosaltres no la debéu tenir aquesta feyna...

LA INDUSTRIA.—¿Per qué?

CAMACHO.—Per que veig que anéu molt bruts.

Lo COMERS.—¿Sábs que tens molta xispa per ser tant jove? Si cobras bè á tothom la contribució de la sal, tú haurás de pagar molt, perque 'n gastas á dojo... ¿Es dir que aném molt bruts? No pas de butxacas. ¡Prou que 't cuydas tú de deixarnos ben netas!

CAMACHO.—¿Jo? Deu me 'n guart de tocarvos.

LA INDUSTRIA.—¡Amen! Si 'm promets que ho cumplirás aixis, me 'n vaig pe 'l mon dihent á tot vitxo qu' ets lo ministre més sabi d' Europa...

CAMACHO.—Y ara ¿qué dius, donchs? ¿qué soch lo ministre més tonto?

Lo COMERS.—No; lo que dich y lo que diu tothom de tú, es que tindrás la gloria de haver unificat todas las carreras y tots los oficis d' Espanya, fent que tots nos dediquém á una sola cosa: á demanar caritat.

CAMACHO.—¡Ay! ¡quina exageració! ¿Qué parlas per las novas tarifas?

Lo COMERS.—Si: aixó que tú 'n dius tarifas, y que jo 'n dich navajas d' afeytar contribuyents.

CAMACHO.—Donchs perque ho sápigas, anéu molt errats de comptes. Tal vegada las tarifas son perjudicials per algú; pero, fill, aixó ja se sab: una cosa no es bona pera tothom...

Lo COMERS.—Si, ja ho entench. Per exemple, en aquest cas, la cosa no es bona pé 'ls espanyols, pero será molt bona per tú...

CAMACHO.—¡Ay, mestrel! Estas molt de gresca. Ves, ves; digas als teus vehins que no diguin mal del ministre d' Hisenda, perquè encara que alguna cosa s' encareixi, ja posaré 'l libre-cambi aviat, y tot nos vindrà del extranjer més bo y més barato.

LO COMERS.—Y las caixas de mort ¿també 'ns vindrán del extranjer? Mira que 'n necessitarèm moltes...

CAMACHO.—Ja veuràs ¿voléu fer lo favor de tocar pirandó? No 'us coneix ni sé qui sou, y sembla que 'us ne haveu emprés una mica massa.

LA INDUSTRIA.—Jo si que 't coneix. ¡Tant de bó que no fos aixís!

CAMACHO.—¿Tú 'm coneixes? ¡Calla... jo també Ara hi caich; tú ets la Industria... y tú 'l Comers.

LA INDUSTRIA.—¡Justa! Ja véus si n' estém de tronats. No 'ns coneixes, y aixó que no 'ns hem desfigurat gens...

CAMACHO.—¡Oh! Aixó no es culpa mèva. Jo tinch lo deber de mirar per l' Hisenda...

LO COMERS.—¿L' Hisenda de qui?

CAMACHO.—De la nació.

LO COMERS.—¡Es a dir que miras per l' Hisenda de la nació escanyant... la nació! Vaja, noy; per tot te deixo. Ves arreglant aixó, y quan siga 'l cas ja ho enrahonarem. Ara aném a marejar en Martínez Campos.

LA INDUSTRIA.—¡Adiós! Apunta bè la roba de la bugada; no fos cas que t' hi perdessin la cartera.

CAMACHO.—(Mirant sortir la parella). ¡Vaya una gent de més bon humor! Després farán veure que passen moltes tragerias, y encara se 'n van pe 'l mon fent lo Carnestoltas. ¡Oh, y ara que hi penso! Aixó podria explotarse. ¿No es veritat qu' estaria bé posar una contribució y un parell de sellos a tots lo que 's disfressan? ¡No se 'n arprelegaran poch de dirrots! Potsèr aixó salvaria la nació. Ja esta dit: l' any que vé ho faig... si soch ministre.

FANTASTICH.

À CERVERA.

EN L' ANIVERSARI DEL ATACH D' AQUESTA POBLACIÓ PE 'LS CARLISTAS.

Altra volta engalanada ab los llors de la victoria, recordas entussiasmada la fetxa més bèn grabada en las planas de ta historia.

Altra volta entre 'l rumor del temps que ab furia 's derromba, plena de sagrat ardor portas una nova flor a la vora d' una tomba.

Y altra volta lo teu poble, sempre altiu, ha consagrat ab l' odi a una rassa ignoble, l' amor més gran y més noble, l' amor a la llibertat.

Bè, gran Cervera Aixís probas lo que vals: per l' enemich caps decidits y pits joves, per seguir las corrents novyas cor ferm y l' ardor antich.

May tens d' olvidá aquell día en que ab esprit indomable lluytates ab valentia, trinxant de la tiranía la canalla miserable.

Aquests recorts y aquells fets, ab sanch lliberal tenyits, guardals sempre bèn escrits, perquè 'ls teus fills y 'ls teus nets los grabin també en sos pits.

Tenim de marxá endavant seguint del progrés la via: pero es precis, entre tant, caminar sempre lluytant, sempre lluytant, nit y dia.

Las vils hienas que atrevidas rosegaren las entranyas d' Espanya, si bè aturdidas, viuhén encara arrupidas en los caus de las montanyas.

Tal vegada encara allí forjan plans de destrucció; tal vegada 'l seu verí bull neguitós per sortí y deshonrar la nació.

Es precis donchs, poble bran, que al llaurá aquest tros de terra miris si surten del cau los que volen ferte esclau encenen la infame guerra.

Vigila sempre amatent, vigila 'ls monts y la plana; escolta si al lluny se sent, cridante ab vibrant accent, la tèva antiga campana.

Y si un dia sents que 't crida com en aquell temps passat, corra al teu lloch desseguida: Cervera, l'ensa la vida per salvar la llibertat.

C. GUMA.

a situació política: De primer los descontentos: núvols, y en Sagasta sense parayguas, pero tranquil.

Després, descontentos de categoria, desaires a n' en Lopez Dominguez y al duch de la Torre: trons y en Sagasta sense parayguas, pero tranquil.

Mès tart, los projectes de 'n Camacho per un costat y 'ls contribuyents per l' altre: tempestat desfeta, llamps y trons y pedregada, y en Sagasta sense parayguas; pero tranquil.

***

L' home que 'ns volia donar llibertat a tot pasto, economias, felicitat y progrés, are que plou s' ha aixoplugat a palacio.

Y asseguran que diu:—Mentres tinga la confiansa de la corona...

¿Volén dirme quina diferencia hi há entre éll y en Cánovas? Ab la confiansa de la corona, sembla que hi ha dret per coroná 'l país,

Per coronarlo d' espinas.

En Camacho vá voler fer l' home, publicant en la *Gaceta* un estudi sobre las novyas tarifas en lo qual tractava de demostrar que ab ellas lo contribuyent hi guanya.

Pero 'l sindicat ha destruit tots aquells càlculs, es-tirats pels cabells.

Sempre ho havia cregut que 'l sindicat l' hi arreglaría 'ls comptes.

***

Deya en Camacho: «Hi ha tantas industrias que pagan lo mateix: las que s' han aumentat son unas 80; en cambi passan de 100 las que surten beneficiadas.»

Y aixó es cert; pero resulta que las beneficiadas apenas hi ha una dotzena d' espanyols que las exerceixen, y las aumentadas (sabaters, sastres, fusters, ebanistas, etc., etc.) son a mils los industrials.

En Camacho per cada aglá vol un bosch de alsinas. Y es fácil que las trobi; pero en forma d' estellas.

La *Bolsa* puja y baixa y fá desgracias.

Dimecres passat a Llotje vá armarse una sarracina espantosa. Bastons en l' aire, revólvers y cops de puny.

Vaja, lo que passa en totas las casas de joch, quan los punts fan malas.

Després la policia armada fins a las dents, vá anar a despejá 'l local.

Si jo fos autoritat los hi diria:—Juguén tant com vulguéu; pero sense moure escándol. Arranquéuvs la pell; pero sense cridar.

Per la banda de Falset hi ha un poble (de cuyo nombre no quiero acordarme.)

En aquest poble, per supuesto: hi ha un rector.

Y aquest rector un dia vá pujar a la trona amenant ab excomunió major y las penas eternas del infèrn, als feligresos que s' atrevissen a llegir *La vida de los animales*.

¿Ho troban estrany? Donchs tingan en compte que hi ha rectors molt susceptibles, y que al sentir parlar de animals, qui sab lo que 's figuran, Mare de Deu.

***

Un suscriptor de l' obra, que no 's creya que tinentla pogués fer cap mal, vá y se confessa ab lo rector de aquest gran pecat.

Lo rector comensa a fé escarafalls, y ab bonas parolas l' hi diu que no 'l pot absoldre y que 'l perdó l' hi ha de venir de Roma, etc., etc., etc.

Per últim, y després de molts prechs y súplicas, convenen en que farà dir no sé quantas missas, y anirà de nit al cementiri a pregar durant no sé quantas horas.

Per supuesto, las entregas de la *Historia de los animales*, serán cremadas públicament.

***

Lo feligrés se 'n aná al cementiri. Era fosch. Lo cor l' hi palpitaba.

De repent se l' hi presentan dos fantasmas, lo lligan com un Cristo, y me l' hi clavan una pallissa de ca l' Ample.

Confessém que se la mereixia; y que desd' are jo 'l declaro digne de figurar en la *Historia de los animales*.

Aixó es lo que ha passat, per la banda de Falset, en un poble (de cuyo nombre no quiero acordarme.)

En un poble de Navarra 's calava foch en un edifici.

Los primers que se 'n adonan corren a la rectoria, demanant las claus del campanar.

—¿Per qué las voléu? pregunta 'l rector.

—Per tocar a foch.

—Deixéuvs de foch; las campanas no serveixen per aquestas cosas tant mundanas.

Rigorosament historich.

Los sindichs de Madrit ván anar a veure 'l rey lo día 7 de febrer.

Lo día 8 ván sortir a la *Gaceta* las reals órdenes desestimant las sévas reclamacions.

Y aquestas reals órdenes duhen la fetxa del dia 6.

Moda de Madrit: segar l' herba sota 'ls péus.

¡Alerta!

A París ha quebrat un Banch, deixant un déficit de una pila de millions.

Jo ho saben: no 's fiñin de certs Banchs. Lo millor es lo dels cantis.

A París *quiebran* los Banchs; a París no més... per ara.

Si 's comensa a estendre 'l mal ¡quinás ansias! ¡ay la marel!

Lo rector de Castelló de Ampurias s' ha posat al frente de la companyia de bomberos.

L' hi dono 'la enhorabona.

Si 'ls capelláns volan ferse bèn veure dels pobles, ja tenen un exemple que imitar. Mès val ferse bombero que inquisidor.

Lo país reclama, los contribuyents cridan y gemejan, lo temporal s' acosta, y las Corts segueixen tancadas.

Jo ja ho veig, en Sagasta tè por de una cosa: que no l' hi entri l' aygua de la pluja, a riscos de agafá un dolor reumatich, que 'l deixi baldat per tota la vida.

A Portugal no s' entenen Cada dia hi ha motins, tothom s' exclama, ningú está content y la causa de tot es que no hi ha un quarto y 'l govern vol que 'l país n' hi dongui.

Vaja, si exceptuém lo dels motins, tot lo demès es lo que passa aquí.

Aquí y allá exclamacions allá y aquí gran miseria. Portugal; donans la ma; tots, tots som fills de la Iberia.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—En un poble del Ampurdá, un predicador vá dir desde la trona que tots los que llegian ó sentían llegir la *Campana*, eran uns assassinos.

Y casi te rahó: assassinan los abusos dels religiosos dolents.

A Rubí, 'l rector y 'l vicari donan falsas probas de caritat evangélica, que l' últim se 'n ha anat de la rectoria entrant a dispesa a casa de una viuda bastant beata, a causa de unas disputas que va tenir ab lo rector. Aixís d' aquesta manera 'l poble s' edifica.

Lo rector de Balsaren, es d' aquells que no 'n corren. Després de haver cridat al venedor del nostre periódich, tractant de ferlo desistir de vendre la *Campana*; pero inutilment, va ferli grans amenassas. Aquestas amenasassas s' han traduhit prácticament, dihent en l' iglesia que si 'n aquell terme no p'ou, 'n te la culpa la *Campana de Gracia* y que fins que hajan tret del poble, al que la ven, no plourá gens ni mica. Afortunadament a Balsaren hi ha molts y bons lliberals, que saben fe 'l cas degut d' aquestas bestiesas del rector.—Casualment a Barcelona qu' es allá hont fem la *Campana* plou cada día.

¡RES!

REVISTA A CORRE-CUYTA.

De tot alló dels apremis, y de certs pactes ó intrigas, y de tancar las botigas, y de l' actitut dels gremis; per més que un se trenqui 'l cap preguntant ara y després, ab certesa, no se 'n sab res.

Que si 's cambia 'l ministeri; que si 's dará la batalla, que si ja hi ha qui treballa a la sombra y ab misteri.

Que si 'n Campos vol sortirse 'n, que si 'n cauran dos ó tres... Ab franquesa, no pot dirse 'n res.

Respecte a la romeria que organisan los bevatos, si bè 'ns dona molts bons ratos, nos tè en roda tot lo día.

Ara 's diu que ja 's prepara, luego 's diu que s' ha suspés; ningú 'n sab ara com ara, res.

L' un créu veure algun indicih ab lo...

L' un créu veure algun indicih ab lo...

L' un créu veure algun indicih ab lo...

L' un créu veure algun indicih ab lo...

L' un créu veure algun indicih ab lo...

de que las Cortes s' obriran;
l' altre diu que dormiran
hasta 'l dia del judici.
Tothom fa una conjetura
creyent lo que l' hi plau més,
pero ningú n' assegura
res.

Lo temps impassible volta,
tot son caras espantadas,
tot son cosas plantejadas,
pero cap de ben resolta.
Lo govern obra ab catxassa,
lo país está sorprés:
es dir que per vuy no passa
res.

C. Gumá.

Un esgarrat á consequéncia de la guerra de Cuba, demanava caritat pèl carrer.

Véu á un senyor (era un contribuent que ha hagut de tancar la botiga), l' escomet y l' hi diu:

—Una gracia de caritat, per un pobre esgarrat á consequéncia de la guerra de Cuba.

Lo contribuent respon:
—Déu vos ampari germá, si vos estéu esgarrat de Cuba, jo ho estich de la Peninsula.

Recorts històrics:

En temps de Isabel la Católica ván treure 'ls juhéus de Espanya.

En temps de Felip III ván treure 'ls moriscos d' Espanya.

En temps de Camacho I expulsarán als contribuents.

¿En quin temps expulsarán als fusionistas?

A Sant Gayetano hi ha 'ls jutjats y cap al tart aquelles escalas y corredors se quedan foscos com una gola de llop.

Un que pledeja diu:—Cada vegada que hi vaig m' esparvero... ¡Aquella fosca!... Me sembla que la justicia anant á las palpentas, no es justicia.

Lo Papa ha desautorizat á n' en Nocedal.

En lloch de la gran pelegrinació projectada, demana que vajan á Roma pelegrinacions parcials diocesanas, presididas pèls bisbes respectius.

Ja veuhen si está mala la cosa.

Lo Papa pren la pelegrinació en forma de globulillos homeopàtics.

Un cotxero alegre troba aquest dia segut en un pedris del Paseig de Gracia, á un cotxero trist.

—¿Qué tens Benet, que fas tan mala cara?

—¿Qué vols que tinga? Que 'm trobo sense feyna.

—¿Y donchs aquella colocació tant bona que 'm vas dir que tenias?

—Fuig home, no me 'n parlis: vaig entrar á servir á un senyor de paper.

Volia dir un bolsista.

La moda de combinar noms per l' estil de la combinació que varem donar la senmana passada, ha fet farrolla.

Un periódich de Madrid publica 'l ministeri espanyol en la següent forma:

- Alon S o Martinez
- Vega S rmijo
- Venancio S onzalez
- Francisco C S macho
- Leon y Ca S tillo
- Mar S inez Campos
- José Luis S lbareda

—Home, miri que falta un ministre.

—¿Quin ministre?

—Lo de Marina.

—¡Pobre Pavia! Aquest ha caigut del barco y s' ha ofegat.

Lo nou govern francès sembla que torpará á permetre l' establiment dels jesuïtas.

Com que allá no 'ls poden veure pèl que han fet y pèl que fan, jo fins crech que 'ls posarán pèl gust de torná'ls á treure.

Filosofia dels plans de 'n Camacho:

Carregar la contribució als industrials y obrir las fronteras als productes extranjeris.

Es dir: «Paguéu més que avants y venéu més barato.»

* * *

¡Si al ménos fos lògich lo tal Sr. Camacho!... ¿Vol lo libre-cambi? No hi tinc cap inconvenient. Pero vinga 'l libre cambi en tot, fins en los governants.

Jo 'm comprometo á importar una massa de ministres extranjeris, que governarán millor y més barato qu' éll.

Alguns joves tranquils tractavan de fer una cabalgata representant una cassera real, y han desistit per falta de temps.

Podian reduhir l' idea, y presentar una cassera ministerial.

En Camacho y 'ls seus investigadors cassant contribuents.

L' Epoca de Madrid aconsella als industrials que 's limitin á reclamar per las vías de la legalitat.

Y está clar: «Siguéu bons mioyons, no féu entremaliaduras... y sobre tot no espatlléu la cunya, que darrera d' aquests hi entrarem los conservadors.»

Un capellá de Valladolid diu que ha trobat la quadratura del circol.

Donchs, miri, que comensi per ferse quadrar la corona.

L' escena passa entre 'l bisbe de Angers (Fransa) y un legitimista. Aquest tè de tirar una carta al corréu y crida al criat:

—Fassi 'l favor de posar sellos á n' aquestas cartas y durlas al corréu.

Lo bisbe:—¡Ay qu' estém mals!... Fins vosté está tocat del virus democràtic.

—¿Jo?

—Si senyor: ¿desde quàn tracta als criats de vosté?

Comentari:—La democracia es la bona educació, senyor bisbe.

En una audiencia de Fransa ha sigut condemnat á uns quants anys de presiri un emigrat espanyol, ex-oficial carlista, per haverse casat á Fransa després d' estar casat á Espanya.

Un periódich assegura que aquest mormon tractava de anar á la pelegrinació, acompanyat de las dugas donas.

Podria molt ben ser.

Per forsa ha de ser molt catòlich un home tant aficionat á freqüentar los sants sacraments!

Estranyesas d' aquest país.

Las reclusas de la galera de Alcalá de Henares van sublevarse ¿no dirian perquè?

Perque no volian pa.

¡Ay senyoras! ¡Remacatxo

si en Camacho

s' entera del seu desitj!

Al punt las li admet ja queixa

y las deixa

dejnant un any y mitj.

Uns quants amichs reunits alrededor de una taula de café, parlan de política europea, de 'n Bismark y en Gortschakoff, de Prusia y Fransa, etc., etc.

Lo més xarraire volia refer lo mapa d' Europa, y deya:

—La lley de rassas es la que déu preponderar: jo dono tots los pobles eslavos á la Rusia; las provincias alemanas del Austria las dono á Prusia; ab algunas provincias de Prusia y altres de Rusia reconstitueixo la Polonia...

—¿Y tú qué pendrás? l' hi preguntava un amich.

—¿Jo? Una copeta de marrasquí.

Dos anécdotas referents á avaros.

—Un d' ells estava morintse, ensopit, ab los ulls tancats, sense dir una paraula.

Lo metje l' hi feya preguntas, la seva dona 'l cridava á cau d' orella, y éll res: no tornava resposta.

De prompte al metje l' hi ve una idea. Ab véu alta diu:

—Anéu á ca 'n Genover, y portéu aquella medicina que val 25 duros.

Lo moribundo obra 'ls ulls y exclama:

—No hi anéu: es massa cara.

L' altre avaro havia rebut una carta d' un amich seu, participantli que s' havia casat, y dihent que éll y la seva dona anirian á passar la lluna de mel en la seva companyia.

Resposta del avaro:

—No cal que 't cansis: de lluna are no 'n fá y de mel aquí no se 'n cria. ¿Cóm dimontri t' ho farias per passar la lluna de mel, sense mel y sense lluna?

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—A ves-trus.
2. Id. 2.ª—A-ti-pa.
3. SINONIMIA—Molla.
4. TERS DE SILABAS—RO SE TA.
SE VI LLA.
TA LLA DA.
5. GEROGLIFICH.—De home á home no va res.

Han endevinat totas las solucions los ciutadans: A. Cortés. Picadó. H. Lola. Ex-bolea número 1. Antonet promès de Isabel. Torero. Santos. Pau Lino y Pau'ino. Fart y Dro-po. Peret Bas Seda y C. R. y F. 4 Tururut Dotz' horas; 3 Domingo Sopa y Pere Xareto; 2 Un escolá y 1 no més Hercís de la Casa gran.

XARADAS.

I.

Una bestia veurás tú
sens la hu.

Animal amohinós
sens la dos.

Y un terme castellá n' es
sens la tres.

No vull dirte ja res més
perque pensis una estona,
y treurás un nom de dona
de la prima-dos y tres.

JOAN GARCÍA.

II.

No creyent á Reparada
encare hi pert en Pasqual.

Tindria la hu curada
y are segona-girada
més que may, sentne total.

PAU SALA.

MUDANSA.

Tot d' auells es un menjar,
tot es yna de ferrer,
y 's troba lo tot tercer
comunment als ports de mar.

UN TAPÉ Y F. DE T

CONVERSA.

—Estiga ho, Sr. Joanet. Diu que 'l seu amich vá morir.

—¿Quí vol dir?

—Home, 'l capellá.

—M' ho havia ja pensat Si, es veritat.

—¿Y de qué vá morir?

—L' hi va caure lo que havém dit y va matarlo.

LLARCH Y PRIM.

GEROGLIFICH.

Teresa

MONTBLANCH

CCC

II

NET NEBOT DE M. DE R.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han onviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pau Sala, C. R. y F., Vila del Os, J. Roma, y Republicá positivista.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Aprent de barber, B. R., Ex bolea núm. 1, Blay Tocat, A. Nono, H. Sala, Julje de pau, Venanci Sebrab y Estiraganyas.

Ciudadá Republicá positivista: Insertarem conversa y gero-glifich.—J. Roma: Id. conversa y trenca-caps.—Vila del Os: Hi aniran los epigramas.—Fart y Dro-po: Id. logogrifo numéric.—Torero: Id. combinacions de paraulas.—Picadó: Id. logogrifo y figura de paraulas.—A. Cortés: Id. logogrifo de vosté.—M. Figuerola Aldroféu: Ben versificada esta la seva poesia; pero el fondo es molt frivol.—Joan Vilaseca: Lo mateix l' hi dihém á vosté.—Mister Jhonson: Es desigual; pero hi ha trossos qu' estén bastant bé.—Floripes: Publicarem la conversa.—S. F. San Celoni: Sent moltas las poblacions que 'ns demanan lo mateix y no podent omplir la Campana de programas de Carnestoltas hem de prescindir de totas; dispensi.—B. Escudé Vila: Insertarem la seva poesia.—Ll. Pujol y Vilanova: Lo fondo de la seva poesia no té gran cosa de particular, encare que la forma siga correcta.—An act de la Campana: Lo que 'ns conta de Vilademunt no val la pena de parlarne.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona Imp de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22

*Ruja el inferno
Brame Satan...*

*D' aquesta feta
se 'n parlarà!*